

Pondelok 21. decembra 2015

Text: 2K 1, 18 – 22

¹⁸Avšak ako je verný Boh, naša reč k vám nie je: aj áno, aj nie. ¹⁹Lebo Syn Boží, Ježiš Kristus, ktorého sme vám aj ja aj Silvanos a Timoteos zvestovali medzi vami, nebol aj áno, aj nie, ale v Ňom sa uskutočnilo áno. ²⁰Veď koľkokol'vek je zaslúbení Božích, v Ňom sú všetky; áno; preto v Ňom je aj amen na slávu Bohu skrze nás. ²¹Boh je Ten, ktorý nás upevňuje s vami pre Krista; On nás aj pomazal, ²²On nás aj zapečatil a dal nám do srdc závdavok Ducha.

Piesne: ES č. 331, 354

Zamyslenie nad Božím slovom:

Druhý list apoštola Pavla korintským kresťanom vznikol vo veľmi napätej situácii. Bol napísaný okolo roku 57 a nadväzoval na jeho prvý list. Po napísaní prvého listu korintským kresťanom bol apoštol Pavel zvedavý na ich reakcie. Táto Pavlova zvedavosť priamo vyplývala z veľkej ustarostenosti o tento cirkevný zbor. Žiaľ, mnohé prvotné cirkevné zbory, ktoré v tom čase vznikali, boli vo veľkej miere ovplyvnené pohanským prostredím. Tak to bolo aj v prípade korintského cirkevného zboru. Hoci záujem o nové náboženstvo v Korinte bol značný a mnohí Korint'ania sa dávali pokrstiť, predsa však mnohí pokrstení žili spôsobom pohanského života. A na základe tejto skutočnosti apoštol Pavel píše svoj prvý list do tohto cirkevného zboru. Po istom čase apoštol posielal do Korintu svojho spolupracovníka Títa, aby zistil ich reakcie. Odpoveď Títa Pavlovi určite neprinesla radosť, lebo niektorí Korint'ania sa proti Pavlovmu listu veľmi ostro postavili. Z tohto dôvodu apoštol Pavel musí chtiac či nechtiac vo svojom druhom liste obhajovať svoj apoštolský úrad. Zároveň vysvetľuje korintským kresťanom, prečo do ich cirkevného zboru nepríde osobne. A v tomto bode sa apoštol Pavel dostáva do akejsi dvojtvárnosti, respektíve ako keby jeho sľuby boli iba mlátením prázdnej slamy. Pre niektorých Korint'anov to mohlo vyzeráť tak, ako keby sa apoštol Pavel vyhováral z ľahkomyselnosti, keď na jednej strane im niečo sľúbil, ale na druhej strane svoj sľub nedokázal splniť. K nesplneniu sľubu určite mal svoje dôvody – tie dôvody Pavel vysvetľuje v nasledujúcich kapitolách. Akože je aj dnes verný živý Boh, preto aj naša reč v súčasnosti nech je vždy priama. Keď áno, tak potom áno. Keď nie, tak potom nie. Ale ak máme byť k sebe úprimní, podľa vzoru apoštola Pavla musíme občas aj v cirkvi sklopiť zrak a priznať sa k svojej dvojtvárnosti. Áno, sú chvíle, keď svoj sľub nesplníme, lebo na to máme aj svoje dôvody. No sú aj také chvíle, keď v sebe objavíme nejednu ľahkomyselnosť, a sú chvíle, keď sa ju snažíme svojimi výhovorkami zakryť pred ľuďmi aj pred Bohom. Ale i v tejto chvíli platí úžasná skutočnosť, ktorú ani naša ľahkomyselnosť nezničí: Kristus aj dnes je náš osobný Pán a Spasiteľ. Jeho sme a Jemu patríme. Sme Jeho ľud, sme Jeho cirkev, hoci žijeme v tomto pohanskom svete. Amen.

Modlitba:

Dobrotivý Bože, pred Tebou v každom čase ľudské generácie prichádzajú i odchádzajú, avšak čo v tomto svete zostáva, je ľudský hriech. A k tomuto hriechu sa aj my dnes priznávame a úprimne Ťa prosíme: Zmiluj sa nad nami. Skrze svojho Ducha Svätého daruj nám svoje sily, aby sme Ťa i dnes úprimne oslavovali a skrze vieru očakávali život večný. Amen.

Martin Dudáš, diakon v CZ ECAV Ochtiná (GES)